

7. nap: Szerda – Názáreti otthon

Szerda van, és bár ez a szokás napjainkban már feledésbe merülhetett, a korai keresztények minden szerdán böjtöltek annak emlékére, hogy Júdás a keresztre feszítése előtti szerdán elárulta Jézust a főpapoknak.

Ha még nem tűztétek ki az idejét a bevezetőben leírt heti „**háaspár találkozó**” -nak, akkor itt az ideje :-).

A mai napon az otthonunk légköréről a názáreti otthon fényében elmélkedünk. Lehet, hogy ez a mi család-eszményünk képe is?

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Tudatosítsuk, hogy Isten szerető jelenlétében vagyunk. Engedjük közel Őt a mai imádságban. Tartsunk most egy perc csendet. [...Csend...] Imádkozzunk Isten áldásáért házastársunkért, magunkért, gyermekeinkért és a házaspárokért és családjaikért, akikkel közösen vagyunk ennek a lelkigyakorlatnak az útján.

Szentlélek Isten, Te vagy lelke a lelkemnek. Alázattal imádlak Téged. Világosíts meg engem! Erősíts engem! Vezess engem! Vigasztalj engem! Tárd fel előttem, amennyiben az örök Atya tervének megfelelő, tárd fel előttem kívánságaidat! Ismertesd meg velem, mit kíván tőlem az örök szeretet! Mutasd meg, mit kell tennem! Mutasd meg, mit kell elviselnem! Hadd lássam meg, mit kell csendesen, szerényen, elmélkedve magamra vennem, hordoznom és elszenvednem! Igen, Szentlélek Isten, mutasd meg nekem akaratodat és az Atya akaratát, hogy egész életem semmi más ne legyen, csak egy állandó, folytonos "igen" az örök Atya Isten kívánságaira és akaratára. Ámen. (Kentenich atya)

[...] visszatértek Galileába, a városukba, Názáretbe. A gyermek pedig növekedett és erősödött, telve bölcsességgel, és az Isten kegyelme volt rajta. (Lk 2,39)

Olvasmány zsoltárok könyvéből (Zsolt 127, 1-5)

*Ha az Úr nem építi a házat, az építők hiába fáradnak.
Hogyha az Úr nem őrzi a várost, az őr hiába őrködik fölötte.
Hiába keltek hajnalban és fáradoztok késő éjjelig: a kemény fáradság kenyerét eszitek.
Ám akiket szeret, ő azokat elhalmozza, jóllehet alszanak.
Lám, a gyermekek az Úr ajándékai, a test gyümölcse jutalom.
Ahogy a nyíl a harcos kezéből, úgy sorakoznak a gyermekek az ifjú évekből.
Boldog ember, aki velük tölti meg tegzét:
nem vall szégyent, ha az ellenséggel vitába száll a kapunál.*

Elmélkedés

Isten velünk él a „házaszentélyben”, amely a lelki középpont az otthonainkban: a házaszentély egy hely és kifejezés az Istennel élt mindennapi élet számára. Az otthonunk ezért szent hely. Ezt a szent helyet Mária oltalma és nevelő ereje hatja át, mint Jézus názáreti otthonában. Jézus és Mária Szent Józseffel együtt segítenek nekünk, hogy otthonunkat olyanná alakítsuk, amilyen a názáreti ház volt. Csak el kell képzelni, milyen is volt ott az emberi, amelyet teljesen áthatott az isteni, még akkor is, amikor a Szűzanya viccelt. Az egymás felett érzett öröm, a derű az egymással való érintkezésben, a szívéllyesség, a természetes jó légkör megmutatja, milyen az, amikor Isten az emberrel él. Ha ilyen otthonunk van, akkor megtaláljuk Istent életünk legtöbb hétköznapi eseményében is.

Ez a feladatunk: olyan teret teremteni, amelyet teljes egészében betölt a Jóisten. Az életünkkel megmutatjuk, hogy Isten jó. Az életünkkel megmutatjuk, hogy Isten nagyon közel van hozzánk. Az életünkkel megmutatjuk, hogy nagyon szép Istennel élni. Meg fogjuk hódítani a hétköznapiakban megélhető keresztény élet útjait, és felmutatjuk a nehéz helyzetekben megtalálható keresztény válaszokat. Meg fogjuk tanulni, hogy még a legnagyobb szenvedés is lehet áldás forrása, a szerető Isten gyengédsége. Mindezt azért tesszük, mert a házasság szentségében Krisztus közöttünk él. A gyermekeink kiegyensúlyozott növekedéséhez és jóban való kiteljesedéséhez is erre a légkörre van szükségük.

Sok idő kell ahhoz, hogy magunkat, házasságunkat, családjunkat Isten szemével lássuk, és eredeti szépségében fogjuk fel. De Mária hangja, és Isten hangja egyre erőteljesebben, hangsúlyosabban szól, és egyre jobban odafigyelünk. Ahogy növekszik a lelki közösségünk, úgy mindig újabb és újabb oldaláról ismerjük meg a társunkat és magunkat is. Legyünk türelmesek magunkkal, társunkkal és Istennel szemben. Gondoljunk csak arra, hogy Jézus is harminc évig készült a názáreti csendben a hivatására.

[...] visszatértek Galileába, a városukba, Názáretbe. A gyermek pedig növekedett és erősödött, telve bölcsességgel, és az Isten kegyelme volt rajta.

Emeljük fel szívünket!

Szűzanyánk, te családi otthont teremtetél Jézus és József számára. A te házádban jó lenni! Költözz a mi házunkba is és töltsd be a szeretet légkörével! Légy velünk, szenteld meg otthonunkat és családi kapcsolatainkat! Nevelj minket és ölelj át, ha szükségünk van rá!

Szűzanyánk, Családunk Édesanyja, imádkozz értünk! Amen.